

Sygn. akt: I 1 C 1470/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 140, 46 zł (sto czterdzieści złotych 46/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19.4. (...). do dnia zapłaty;

II w pozostałej części oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 137,00 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 90,00zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi P. w W. przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 152,33 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

(pozew – k. 1-4v)

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2017 r., wydanym w sprawie II Nc 1641/17, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi P. w W. przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 25)

Pozwany nie stawił się na rozprawie, zajął stanowiska w sprawie, nie wdał się w spór.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 października 2012 r. pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. / poprzednio (...) Bankiem SA w W./a M. S. doszło do zawarcia umowy bankowej o numerze (...).

okoliczno ść bezsporna

W dniu 30 listopada 2016 r. pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (zbywcą) a (...) z siedzibą w W. (nabywcą) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności. Przedmiotem przelewu objęto wierzytelności wskazane w załączniku do umowy - wykazie wierzytelności w formie elektronicznej, w tym wierzytelność wobec dłużnika M. S., wynikającą z umowy z dnia 10.10.2012r o nr (...) na kwotę 148,81 zł.

okoliczno ść bezsporna, a nadto umowa przelewu wierzytelności – k. 10-15., wydruk z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności . – k. 6

Pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. (...) z siedzibą w W. poinformował M. S. o zawartej w dniu 30 listopada 2016 r. umowie przelewu wierzytelności i wezwał do zapłaty kwoty 152,33 zł, wyszczególniając, że na tę kwotę składają się:

- 140,46 zł – kapitał

- 8,35- odsetki,

- 1,05 zł – odsetki za opóźnienie od 1.12.2016r.

okoliczno ść bezsporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 4

W dniu 11 kwietnia 2017 r. (...) z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym stwierdzono fakt nabycia w dniu 30 listopada 2016 r. od Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelności względem dłużnika M. S., wynikającej z zawartej umowy bankowej o n- (...) w kwocie 152,33 zł, w tym kapitał 140,46 zł, odsetki 11,87 zł.

okoliczno ść bezsporna, a nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 3

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie. Zaszły więc warunki z art. 339 § 1 k.p.c. do wydania wyroku zaocznego w stosunku do pozwanego. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 70940.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa/ por. art. 6 kc :”Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.”/.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwaną żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągają za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez pozwanego, a nadto nie budziły one wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na umowie o przelew wierzytelności wraz z załącznikiem dotyczącym umowy bankowej dnia 10.10.2012r nr (...), wyciągu z ksiąg rachunkowych oraz zawiadomieniu wysłanym do pozwanego.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że pozwanego M. S. oraz wierzyciela pierwotnego – Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. - łączyła zawarta w dniu 10 października 2012 r. umowa bankowa o nr (...).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Bezspornym i wykazanim w sprawie jest fakt, iż na powoda, jako cesjonariusza, wraz z przelewem wierzytelności przeszły wszelkie związane z nią prawa (art. 509 § 2 k.c.). Tym samym powód wstąpił w sytuację prawną pierwotnego wierzyciela.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

Należy wskazać, iż strona powodowa załączyła do pozwu wiarygodne dowody, które potwierdzają jej żądanie. Do pozwu dołączono umowę cesji, załącznik do umowy wskazujący jakiego zobowiązania i wobec kogo dotyczy, wezwanie do zapłaty, wyciąg z ksiąg funduszu. Powód przedstawił dokumenty wskazujące na istnienie stosunku zobowiązaniowego i zasadności żądania wskazanej kwoty należności głównej w wysokości 140, 46 zł, nie przedstawił zaś, mimo wezwania Sądu, sposobu dokonania wyliczeń odsetek w wysokości 11,87 zł.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z art. 482 § 1 k.p.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek od dłużnej sumy, w zakresie żądanych odsetek umownych i ustawowych liczonych od poszczególnych kwot za okres od dnia następującego po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty, powództwo jest w pełni uzasadnione w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 140, 46 zł od dnia 19.4.2017r do dnia zapłaty.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe i art. 509 kc zasądził kwotę wykazaną tj. 140, 46 zł wraz z odsetkami od dnia 19.4.2017r do dnia zapłaty, natomiast oddalił powództwo co do niewykazanej kwoty 11,87 zł odsetek i odsetek od tej kwoty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku, na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., § 6 pkt 4 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie), zasądzając od pozwanego, jako strony przegrywającej proces w znacznej części, na rzecz powoda kwotę 137,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 90,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 30 zł opłaty od pozwu.